

GRAM AUR = 694,7316 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,5783 RON

EURO = 5,0910 RON

DOLAR = 4,2740 RON

Insulele Bermude, Cayman și Elveția au cel mai ridicat cost al vieții

Indicele Costului Vieții, realizat de platforma online Numbeo, arată că Insulele Bermude, Insulele Cayman (ambele teritorii autonome ale Regatului Unit) și Elveția sunt cele mai scumpe țări din lume, conform visualcapitalist.com. Indicele realizat de Numbeo măsoară prețul cheltuielilor zilnice, respectiv al bunurilor, serviciilor, inclusiv al chiriei în raport cu orașul New York (valoarea de referință 100). Dacă, spre exemplu, o țară are un scor al indicelui de 80, prețurile sunt cu 20% mai mici decât în New York. Scorrurile peste 100 indică costuri zilnice mai mari decât în New York.

Potrivit sursei citate, deși inflația a scăzut în multe regiuni, costul vieții rămâne o provocare globală majoră. În 28 de țări, prețurile locuințelor au crescut cu peste 30% din 2020, iar

costurile alimentelor au urcat semnificativ în țări precum Mexic, Germania și Malaezia, continuând să pună presiune pe bugetele gospodăriilor.

Insulele Bermude - imobiliare și turism de lux

Insulele Bermude, cu un indice de 123,5, au cel mai ridicat cost al vieții la nivel mondial, arhipelagul fiind sinonim cu imobiliarele de lux, turismul de lux și bogățiile offshore. Multe dintre cele mai scumpe locuri din lume, din punct de vedere al costului vieții, sunt insule și adesea adăposturi fiscale sau centre financiare. Insulele Virgine Americane, Jersey și Insulele Cayman se află, toate, în top 10 în ceea ce privește indicele costului vieții. (A.V.)

(continuare în pagina 12)

Jocurile Olimpice - diferențe între edițiile de vară și de iarnă, impact financiar și audiență globală

Jocurile Olimpice, fie de vară, fie de iarnă, sunt printre cele mai mediatizate și urmărite evenimente sportive din lume, dar și unele dintre cele mai costisitoare manifestări organizate la nivel internațional. De la costurile organizatorice și de infrastructură la impactul social, audiență și atracția publicului, diferențele între edițiile de vară și cele de iarnă sunt importante și merită analizate în profunzime.

Dimensiunea și amploarea

Jocurile Olimpice de vară sunt mult mai mari ca amploare decât cele de iarnă: includ peste 300 de probe sportive, peste 10.000 de sportivi din peste 200 de țări și atrag un public global uriaș. Jocurile Olimpice de iarnă sunt mai mici ca număr de probe și ca număr total de participanți, fiind orientate spre sporturile din sezon rece. Edițiile de vară tind să

capteze un public mai larg la nivel mondial din motive evidente: disciplinele sunt mai populare și tradiția lor este mai puternică. Conform datelor despre vânzările de bilete pentru JO de vară (de exemplu Paris 2024), aproape 9 milioane de bilete din 10 milioane disponibile erau deja vândute, stabilind un record înainte de începerea competiției.

Costul mediu al Jocurilor Olimpice

Potrivit studiilor Oxford, costurile medii legate strict de sport (fără infrastructură precum aeroporturi și transport urban) sunt diferite: Jocurile Olimpice de vară costă în medie aproximativ 5,2 miliarde dolari din punct de vedere sportiv; Jocurile Olimpice de iarnă au o medie mai redusă, de aproximativ 3,1 miliarde dolari.

OCTAVIAN DAN

(continuare în pagina 9)

Ziarul BURSA pregătește Suplimentul TEORIA DOBÂNZII

O analiză structurală a datoriei, capitalului și fragmentării globale
de Florian Goldstein (MAKE)

A făcut bine România că nu a intrat în zona euro?

FLORIAN GOLDSTEIN

România nu mai aderă la o uniune monetară care promite capital ieftin și unificat, ci la o structură unde costul de finanțare este imediat indetaxat la propria sa lipsă de disciplină fiscală și slabă cune instituțională.

Acasta este schimbarea fundamentală de context care obligă la o reevaluare onestă a deciziilor de a nu fi intrat încă în zona euro.

Privit strict prin ochii analizei, România pare rămasă în urmă. Croația și Bulgaria au adoptat euro, în timp ce noi rămân stematic criteriile nominale de aderare - inflație, deficit bugetar, stabilitate fiscală.

Acest eșec cronic, semnalat de ani de zile de Theodor Stoiljan, reflectă o guvernare economică fracturată și incapacitatea de a menține echilibrul elementare.

Constatarea nu anulează însă justiția istorică a recomandării formulate de Theodor Stoiljan. Dimpotrivă.

În perioada de globalizare ridicată, când lichiditatea era abundentă,

riscul era mutualizat prin piețe, iar dobânda umbla funcționa efectiv ca mecișan ai de convergență, adoptarea euro reprezenta o oportunitate strategică pentru România.

Disciplina nominală impusă din exterior putea accelera integrarea și

reducerea costului capitalului. Problema nu a fost diagnosticată, ci întârziată: România nu a valorificat această fereastră istorică, iar contextul structural s-a modificat între timp radical.

(continuare în pagina 11)

Ce ne arată Croația și Bulgaria

Adoptarea monedei euro în Croația și Bulgaria oferă, pentru prima dată după criza datorităilor suverane, un test relevant al funcționării zonei euro într-o lume fragmentată.

Nu mai vorbim despre intrarea într-o uniune monetară aflată în expansiune și convergență accelerată, ci despre aderarea realizată într-un context de capital selectiv, risc geopolitic ridicat și diferențe structurale tot mai vizibile între state.

Din această perspectivă, introducerea senșială nu este decât euro „a funcționat” tehnic, ci ce a însemnat concret pentru cetățeni.

Stabilitate fără prosperitate imediată

În Croația, adoptarea euro a formalizat o realitate deja existentă. Economia era puternic euroizată informal, iar eliminarea riscului valutar a adus stabilitate financiară și predictibilitate, mai ales pentru sectorul bancar, turism și investiții.

Pentru cetățeni, însă, tranziția a fost percepută diferit.

În primele luni după introducerea euro, populația a resimțit o scumpire vizibilă a vieții cotidiene, în special la servicii, alimentație publică și mici cheltuieli curente.

Conversa psihologică și româniștile de preț au favorizat creșterile, în timp ce salariile și pensiile nu au ținut pasul. (M.S.)

(continuare în pagina 11)

Harta noii economii fragmentate

• Dosar în Serial BURSA - Analiza blocurilor economice

Lumea economică unică a dispărut ca spațiu de reguli comune și a fost înlocuită de zone mari cu reguli incompatibile. Comerțul, tehnologia, finanțarea și infrastructura de plăți funcționează astăzi prin filtre strategice, nu prin acces liber. Investitorul și compania operează în sisteme diferite de constrângeri, în funcție de blocul economic în care intră.

Acest Dosar în Serial cartografiază arhitectura noii ordini economice internaționale.

Dosarul în Serial - „Analiza blocurilor economice” - se adresează publicului specializat al ziarului BURSA, fie că sunt investitori, fie că sunt manageri sau decidenți administrativi ori politici, fără să fie exclusă pe cei care vor să se specializeze, dispunând de parcurșuri de literatură (unghi juridică sau cifrică, tabelată) bazată pe surse de primă mână.

Serialul propune o teză teoretică, ci descrie mecanisme operaționale, acorduri în vigoare, infrastructuri

funcționale și instrumente de protecție economică de aplicare. Analiza folosește tratate, reglementări și date instituționale publice pentru a ilustra

realitatea anului 2026.

COORDONATOR:
FLORIAN GOLDSTEIN
(continuare în pagina 11)

Bolnavul, simptomele și leacul

Bolnavul nostru cel de toate zilele este guvernarea. La rândul ei, doar un aspect, o latură, o proiecție, „o manifestare” a politicii, în general. Ca să înțelegem bolile de care suferă în România activitatea socială și instituțiile responsabile de guvernare, trebuie să ne uităm atât la „constituția” bolnavului, cit și la simptomele care indică disfuncționalități, malformații și nu de puține ori aberații patofizice. După aceea, dacă baba-i pricepută, caută vreo iarbă de leac în basmamele ei, legată grunjiu la gura cu șapte noduri! Și, Doamne ajută! Să fie de leac și babilu un colac! Dacă bolnavul trăiește, înseamnă că a mai avut zile. Dacă nu, atunci, nul.

Constituția României, crotită după mintea și puțină știință despre democrație a unor capete călitate la focul sacru al „totalitarismului european”, este făcută pentru a satisface cerințele de optim nu ale unei societăți care pune mai presus de orice democrația, libertatea individuală, respectul față de lege, corență și consistența socială, justiția

Cornel Codiță

Reîntruparea fundamentală responsabilă cu actualizarea abnegației conștente, îndreptățită și înțeleasă, adevărată, destinată și pentru descoperirea cuceririi al științei. Pregătirea. De ce se agită și cum se agită? Căutăm să înțelegem mecanismul, pe care a putut să-l înțeleagă și a căutat să-l înțeleagă. Într-o perspectivă de timp și spațiu, care este și mai înțeleasă, care este problema țării, ale societății, ale cetățenilor, din care, cel puțin pentru mine, un micșor mai adânc decât cel al primăriei.

ca instituție a Dreptului și a Dreptății, modelarea conflictelor tălășii, obiectivele dezvoltării sociale și individuale, ci pe cele ale unei dictaturi - „democratice”, desigur. Cit mai stabilă și cit mai puțin supusă controlului sau influenței corective a oricui și mai ales a cetățeanului. Pentru asta, este suficient să vopșești gândul pe dinafară cu pic de „alegere liberă”, „drepturile cetățenești”, „separația puterilor”, care nici vorbă să fie separate și nici să se controleze reciproc în mod eficient. În rest, cit cuprind, autoritarism instituțional, dominația ab solută asupra cetățeanului, just pe punga politică ori după punga împinșăcutului, golirea de conținut drepturilor și a libertăților fundamentale, oprirea oricărei dinamici

ci politice sau sociale care ar putea să pună în dificultate bara și stabilitatea regimului de dictatură. Cheia, exemplu, doar, ca să nu pierdem prea multă vreme. Ne plingem că aide „Iohannis cel Fără de Cuvinte”, iar acum „Necșor din Foișor” n-au făcut mai nimic după ce au ajuns și au stat bine mersi în fruntea bucatelor, la Cotroceni. N-au făcut nimic pentru îmbunătățirea situației și a demersurilor de guvernare, vreau să zic: Iohannis a început mandatul cu „Jos PeȘDe-ul!” după care și-a dat înaltă binecuvântare pentru o solidă „coaliciă a dușmanilor” PSD-PNL. Dar, de... ce să faci, dacă contrariile se atrag... nu-i viim lui, așa ne învață știința ocultă! Așadar, „entere-sele superioare ale țării”.

(continuare în pagina 12)